

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:
Διευθύνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθήναις

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεβρίου 1901. Ὅφειλουν δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὰ ἔγγραφα συνδρομῆς τὰ ἀποστέλλουσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ τὰ ἀπευθύνονται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελεταρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γεώργ. Κ. Γάγαρη.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δεκαετίας συνηγορεῖ ἐπὶ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπαρταρχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Η ΑΝΑΤΟΛΗ

[Εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς «Σωτηρίας» ὁ Κεμάλ βέης ἐξακολουθεῖ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ σκέψεων ὡς ἑξῆς].

Οἰκτρά εἶνε ἡ θέσις τῆς Ἀλβανίας, ἀκατανόητος δὲ ἡ στάσις τῆς ὀθωμανικῆς κυβερνήσεως ἀπέναντι τῷ πραγματικῷ τῆς Ἀλβανίας. Παντὶ σθένει ὁ Σουλτάνος προσπαθεῖ νὰ ἀποσβέσῃ τὸν σπινθῆρα τῆς φιλοπατρίας, κατατρέχων τοὺς μὲν διὰ τὸν ἀγριώτερον ποινῶν καὶ καταδιωγμῶν, διαφθείρει δὲ τοὺς ἄλλους διὰ ἀνυπολογιστῶν ἀπειρῶν δώρων βαθμοῦ καὶ θέσεων κυβερνητικῶν. Εἶνε ἀδιάφορον εἰς αὐτὸν ἂν καὶ τὸ ἐλάχιστον ἶχνος τῆς ἐξουσίας του ἐκλείψῃ ἐκ τῆς Ἀλβανίας, ἂν τὰ ἀγριώτερα κακουργήματα διαπράττονται παρὰ τῶν διὰ τῆς λεηλασίας καὶ τῆς ἀρπαγῆς ὠφελείας προσωπικὰς ἐπιδιωκόντων κατὰ τῶν τιμῶν καὶ φιλησυχῶν συμπατριωτῶν των, ἀρκεῖ μόνον πρόθεσις περὶ ἐθνικῆς βελτιώσεως νὰ μὴ ἐκδηλωθῇ, ἀρκεῖ μόνον θπαιτήσεις περὶ διοικητικῶν μεταρρυθμίσεων νὰ μὴ γίνουιν, καὶ ὁ Σουλτάνος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν θριαμβεύουν. Ὁ Μαλλικ-Βέης Φράσσαρης ἀπὸ μητῶν περφέρεται μετὰ πολυχρήθμου καὶ ἰσχυρᾶς συνοδείας ἀνὰ τὰ μεταξὺ Ἰωαννίνων καὶ Βιτωλίων μέρη, περιφρονῶν τὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς ἐν τῇ ἀρχῇ Ὀθωμανοὺς ὑπαλλήλους· ἡ περιφρόνησις αὐτῇ χωνεύεται διότι τὸ ζήτημα τῆς διοικητικῆς μεταρρυθμίσεως δὲν ἀναφύεται. Ἐρῖς τις μεταξὺ τῶν τῶν Τυράνων βέηδων ἐνεφύη, ὁ Μουτεσαρίφης Δυρραχίου ἀπῆλθεν εἰς Τύραννα πρὸς συμπιλώσιν αὐτῶν. Οἱ τελευταῖοι ὅμως μαθόντες ὅτι ἡ ὀθωμανικὴ κυβερνήσις ἐπρόκειτο νὰ ἐξορίσῃ αὐτοὺς, ὅλοι ἀπεσύρθησαν εἰς τὰ κτήματα τῶν καὶ περισσεύοντες τῶν δύο χιλιάδων ὀπλιτῶν συνέλεξαν ἀμυνόμενοι κατὰ τῶν πάσης ἀποπειρᾶς τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Σκόδρας προσεκάλεσε τὸν διοικητὴν, καθὼν καὶ μουφτὴν Τυράνων, οἱ βέηδες ὅμως τοὺς ἀπήγαγον εἰς τὰ κτήματά των καὶ τοὺς ἐμπόδισαν ἀπὸ τοῦ νὰ ὑπάγουν εἰς Σκόδραν. Εἶνε δὲ βέβαιον ὅτι ἐν περιπτώσει ἐπιβολῆς ἐκ μέρους τῆς τουρκικῆς Κυβερνήσεως ὅλοι οἱ Ἀλβανοὶ τῆς Καθάγιας, Ἐλθασανίου καὶ Ἰπεκίου εἶνε ἐτοιμοὶ νὰ τοὺς συνδράμουν ἐνόπλιως. Τὰ γεγονότα ταῦτα ἐνεθάρρυναν καὶ τοὺς κατοίκους τοῦ Βερατίου καὶ ὅλοι συνελθόντες ἐν τῇ πόλει τοῦ Βερατίου ἀπεφάσισαν νὰ μὴ πληρώσουν τὸν κατὰ 6 ο)ο πρόσθετον φόρον, καὶ τὰ χαρτόσημα καὶ νὰ ζητήσουν τὴν μείωσιν τοῦ ἐπὶ τῶν προβάτων φόρου. Αἱ περὶ τῶν φόρων τούτων καὶ περὶ τῆς καταναλώσεως τοῦ φόρου τῆς ὁδοποιίας εἰς τὰ τοῦ τόπου δημόσια ἔργα ἀπαιτήσεις διὰ τηλεγράφου ὑπεβλήθησαν. Ὁ λογιστὴς καὶ ὁ τῆς χωροφυλακῆς ἀρχηγὸς τῆς Ἐλθασάνης ἀπε-

βλήθησαν βίᾳ τῆς θεσεως των καὶ ἀπεπεμφθησαν τῆς Ἐλθασάνης, διότι προσεπάθησαν νὰ εἰσπράξουν τὰ δέκατα. Αὐτοκρατορικῇ δὲ διαταγῇ ἡ Ἐλθασάνη ἀπηλλόχθη τῆς δεκάτης. Ἐν δὲ τῇ Αὐλῇ, οὔτε ἶχνος ἐξουσίας δὲν ὑπάρχει πλέον. Ἰδοὺ ποῦ φθινούν τὰ πράγματα διὰ τῆς πεισματώδους ἐπιμονῆς τοῦ Σουλτάνου νὰ μὴ ἐνδῶσῃ εἰς τὰς σωτηρίους μεταρρυθμίσεις, αἱ ἀνάγκαι τοῦ τόπου καὶ τοῦ χρόνου ἐπιβάλλουσιν.

Βλέψεις Μαυροβουνίου — Ἀναντιρρήτως οἱ ἐπὶ τῶν μελανῶν βράχων φωλεύοντες καὶ ὁ ἐπὶ κεφαλῇς αὐτῶν εὐρισκόμενος Ἡγεμὼν θελγοντι μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ὡς δεύτερον Πεδεμόντιον. καὶ ὡς δεύτερος Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ θὰ πραγματοποιήσουν τὴν ἑνωσιν τῶν ἐπὶ τοῦ Αἴμου Σλαβῶν καὶ θὰ καθέξουν τὴν κυριαρχίαν τῆς ὅλης Ἰλλυρικῆς Χερσονήσου. Ἡ στενὴ μετὰ τοῦ Τσάρου φιλία τοῦ πρίγκηπος Νικολάου καὶ ἡ μετὰ τῶν δύο βασιλικῶν οἰκογενειῶν τῆς Ρωσσίας καὶ Ἰταλίας συγγένεια αὐτῶν αὐξάνει τὴν πεποίθησιν αὐτῇ. Πρῶτον ἡμεῖς ἐμμαντεύσαμεν τὸν σκοπὸν ὃν ἐπεδίωκεν ὁ πρίγκηψ Νικολάος ἐπιτικεπτόμενος τὸν πρόεδρον καὶ τοὺς ὑπουργοὺς τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας καὶ ἀπὸ ἐκεῖ μεταβαίνων εἰς τὴν Πετρούπολιν. Σήμερον ἔγινε πλέον γνωστὸν τοῖς πᾶσι, ὅτι ἡ Ἰταλία ἀπεσπάρθη τῆς τριπλῆς συμμαχίας καὶ λαβοῦσα ἱκανοποιητικὰς ὑποσχέσεις παρὰ τῆς διπλῆς συμμαχίας διὰ τὰ τῆς Μεσογείου ἄλλην διευθύνουσιν δίδει εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς. Τὸ ζήτημα τῆς Τύνιδος ἦτον ἡ αἰτία διὰ τὴν Ἰταλίαν νὰ λάβῃ στάσιν σχεδὸν πολεμικὴν ἀπέναντι τῆς Γαλλίας. Ἡ τῇ μεσολαβήσει τῆς Ρωσσίας συνενόησις μεταξὺ Γαλλίας διὰ τὴν κατοχὴν τῆς Τριπολιτιδος παρὰ τῆς Ἰταλίας ἔφερε τὴν πλήρη ἀρμονίαν μεταξὺ τῶν δύο Λατινικῶν ἐθνῶν καὶ παρέλυσε τὴν τριπλὴν συμμαχίαν. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἔχει μεγάλην σπουδαιότητα δι' ἡμᾶς τοὺς Ἀνατολικούς, διότι μεταβάλλει τὴν ἰσορροπίαν τῆς Μεσογείου καὶ φέρει ἀναστάτῳσιν εἰς τὰ πράγματα τῆς Ἀνατολῆς. Ὅταν ὅμως σκεφθῶμεν ὅτι ἡ μετὰ Γαλλίας καὶ Ἰταλίας σύμβασις δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὰς Ἀφρικανικὰς παραλίας τῆς Μεσογείου, ἀλλὰ καθορίζει καὶ τὴν ζώνην τῆς ἐπιρροῆς τῆς Ἰταλίας ἐπὶ τῆς Ἀδριατικῆς παραλίας, τότε Ἕλληνες καὶ Ἀλβανοὶ ἀπέναντι τοῦ φοβεροῦ κινδύνου ἄγρυπνοι καὶ ἐξεγερόμενοι ὀφείλομεν μετὰ πάσης δραστηριότητος νὰ ἐργασθῶμεν πρὸς διάσωσιν τῆς ἐθνικῆς ὑπάρξεώς μας. Ὁ κίνδυνος εἶνε μέγας καὶ ἐπικείμενος· ἀπορρόφῃς τῆς Ἀλβανίας παρὰ τῶν Σλαβῶν καὶ ἀνάπτυξις τῆς Σλαβικῆς σημαίας εἰς τὰς ἀλβανικὰς παραλίας μέχρι τοῦ ἡπειρωτικοῦ προθύρου τῆς Ἑλλάδος ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν ἐκμηδένισιν τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ μὲ τὴν τελείαν ὑποδούλωσιν τοῦ ὁμαίμου αὐτοῦ λαοῦ. Ἀπαιτεῖται δράσις πολιτικὴ μεγάλη, ἀπαιτεῖται ὅχι μόνον συνεννόησις, ἀλλὰ καὶ συνεργασία τῶν λαῶν πρὸς ἀποσβέσιν τοῦ ἐπικειμένου κακοῦ. Ἡδὴ αἱ βάσεις συμ-πράξεως μεταξὺ Αὐστρίας, Ρουμανίας καὶ Ἑλλάδος ἐτέθησαν· ἀρκεῖ μία γενναία στάσις τῶν Δυνάμεων τούτων ὅπως ἡ Ἰταλία μετριάσῃ τὰς πρὸς ἐξάπλωσιν τῆς ἰταλικῆς δυνάμεως ὁρέξεις τῆς καὶ ἴδῃ ὅτι σύστασις Σλαβικοῦ Πεδεμόντιου ἐπὶ τῆς Ἰλλυρικῆς Χερσονήσου εἶνε μέγα ὄνειρον.

Τὰ πράγματα τῆς Βουλγαρίας. — Ἀφ' οὗτου

ἡ Βουλγαρία ἀπῆλθε τῆς Αὐτονομίας τῆς, ἐσχημάτισε τὴν πεποίθησιν ὅτι αὐτὴ εἶνε ἡ Ἡγεμονία, ὅτι θὰ διαδεχθῇ τὴν Τουρκίαν ἐπὶ τοῦ Βοσπόρου. Ὑπῆρξε περίοδος τις καθ' ἣν οἱ περὶ τὸν Σταμπουλόφ διεβλεπον κίνδυνον διὰ τὴν ἐθνικὴν ὑπαρξιν τῆς Βουλγαρίας ἐν τῇ τυφλῇ ὑποταγῇ εἰς τὴν Ρωσσίαν. Ἀλλὰ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ λίαν ὀξυδερκοῦς τούτου πολιτικοῦ οἱ φόβοι ἐξέλειψαν καὶ οἱ Βούλγαροι ἐπανῆλθον εἰς τὰς πρώτας γνώμας καὶ ἀρχὰς θεωροῦντες ἐαυτοὺς ἀξίους νὰ καθέξωσι τὴν ἡγεμονίαν τοῦ Αἴμου καὶ τὴν κυριαρχίαν τῶν δύο στενῶν οὐχὶ πρὸς περιφρούρησιν τῶν συμφερόντων τῶν Δυτικῶν Δυνάμεων, ὡς τοῦτο ἐπραττεν ἡ Τουρκία, ἀλλὰ πρὸς περιφρούρησιν τῶν τῆς εὐεργετιδος των Μεγάλης Ρωσσίας συμφερόντων. Ἀφελῶς δὲ πείθονται εἰς τὴν λογικὴν ὅτι πῶς μία Τουρκία ἄνευ ἀρχῆς, ἄνευ πολιτικῆς, ἄνευ συνειδήσεως τῆς ὑπάρξεώς της, τοῦ δικαίου της καὶ τῆς γεωγραφικῆς θέσεώς της ἡδυνήθη νὰ καθέξῃ τὰς κλεῖδας τῶν δύο σπουδαιότερων τοῦ κόσμου στενῶν καὶ ἡ Βουλγαρία δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς θυρωρὸς τοῦ Μεγάλου τῆς Ρωσσίας Κράτους ὑποστηριζομένη παρ' αὐτῆς ἐναντίον τῶν ἄλλων κρατῶν ὡς ἡ Τουρκία ὑπεστηρίζετο ὑπὸ τῶν τῆς Δύσεως Δυνάμεων. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ ἀποκατάστασις τῆς Βουλγαρικῆς Ἡγεμονίας ἐπὶ τῶν δύο στενῶν καὶ ὁ κυματισμὸς τῆς βουλγαρικῆς σημαίας ἐπὶ τοῦ θόλου τῆς Ἀγίας Σοφίας θὰ εἶνε ἡ κορωνὶς τοῦ ἐθνικοῦ μεγαλείου οἱ Βούλγαροι καταγίνονται νὰ ἐνισχύσουν τὴν κρηπίδα αὐτοῦ, ἥτις εἶνε κατ' αὐτοὺς ἡ ἀνάκτησις τῶν διὰ τῆς Συνθήκης τοῦ Ἀγίου Στεφάνου ἀναγνωρισθέντων εἰς τὴν Μεγάλῃ Βουλγαρίαν ὁρίων καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς βουλγαρικῆς σημαίας ἐπὶ τοῦ Αἰγαίου. Ὅλαι αἱ ἀλληλοδιαδόχως σχηματισθεῖσαι κυβερνήσεις ἄνευ διακρίσεως καὶ χρεῖας γνώμης κατέβαλον πᾶσαν προσπάθειαν ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ τούτου πόθου. Ἡ ἐξάπλωσις τοῦ βουλγαρισμοῦ ἐφ' ὅλης τῆς ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἑλλάδος, Σερβίας καὶ Μαυροβουνίου μερίδος τοῦ Αἴμου ὑπῆρξε καὶ ἤδη εἶνε τὸ κυριώτερον καὶ σπουδαιότερον μέλημα τῆς Ἡγεμονίας. Ἡ Ρωσία βεβαίως ὑπόσχεται πᾶσαν συνδρομὴν καὶ ὑποστήριξιν διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἰδέας αὐτῆς, καὶ ἂν κολάζῃ ἐνίοτε τὰς ὁρμὰς τῶν Βουλγάρων, πράττει τοῦτο ἐπὶ σκοπῷ ἀποφυγῆς μεγάλων διεθνῶν ζητημάτων. Ἐν τούτοις οἱ Βούλγαροι ἀνητυχούν, ἀνυπομονοῦν, διότι τὰ βάρη τὰ ὁποῖα φέρει ὁ λαὸς διὰ τὰς στρατιωτικὰς προπαρασκευὰς καὶ τὰς πολιτικὰς ἐνεργείας κατήντησαν ἀνυπόφορα. Ἡ χώρα ἐξητλήθη, ἡ γεωργία, ἡ βιομηχανία ὑποφέρει, τὸ ἐμπόριον ἐσταμάτησεν, ὁ ἐθνικὸς πλεῖστος ἐξέλιπεν, ἡ οικονομικὴ θέσις καὶ τοῦ λαοῦ καὶ τῆς κυβερνήσεως ἐφθασεν εἰς τὸ χεῖριστον σημεῖον. Τὸ κυμαίνον ὀνμόσιον χρέος σήμερον ὑπερβαίνει τὰ ἑκατὸν ἑκοτμύρια φράγκα χρυσᾶ.

ΕΘΝΙΚΑ ΟΝΕΙΡΑ

Πάλε με χρόνους με καιρούς, πάλε δικά μας είνε.
Τήν πῆραν ἐπὶ τέλους τὴν ἐνδοξον Πόλιν.
Τὸ ἰσχυρον προφύγοντο τοῦ Ἑλληνισμοῦ κατέ-
πασε, καὶ ἐκεῖ ὅπου ἄλλοτε εἶχε τὴν ἔδραν τῆς
ἡ ἐκπολιτιστικῆς καὶ σωτήριος δύναμις ἐνεσφηνώθη
ἡ εἰλὼν τῆς βραδρότητος. Τὰ πάντα φαίνονται
κατεστρωμμένα· αἱ ἐπιείδεις περὶ σωτηρίας ἀπέ-
τησαν καὶ παντοῦ διχυθὴ ἡ ἐκπληξὶς καὶ ὁ
τρόμος· στρέφον ὀλόγυρα τὸ βλέμμα τοῦ ὁ
Ἑλληνικός κόσμος καὶ μὴ ἀπαντῶν οὐαμοῦ σω-
τηρίαν κατελήφθη, ὡς ἦ ἐπόμενον, ὑπὸ ἀμη-
χανίας· ἀλλ' ἐν τῇ ἀμηχανίᾳ ζωὴ δὲν ὑπάρχει
καὶ ἐπὶ πολὺ διαμονὴ ἐν αὐτῇ ἐπιφέρει τὴν ἀ-
σφύζαν καὶ τὸν θάνατον. Ὁ Ἕλληνας ὅμως εἶχε
ζωὴν καὶ ἐρπεταὶ νὰ ζήτῃ· ἡ ζωὴ τὸν ὠθεῖ εἰς
ἐξοδὸν ἐκ τῆς ἀμηχανίας, καὶ ἡ διεξόδος δὲν
ῥήγισε νὰ εὐρέσθῃ.

Καὶ διατὶ νὰ ἀπελπισθῇ, διατὶ νὰ ὑποβληθῇ
εἰς τὴν φθορὰν; αὐτὸς εἶχεν ἐντὸς τοῦ μυστη-
ριώτου νινὰ καὶ ἀκατάβλητον δύναμιν, δι' ἧς
κατόρθοι νὰ ὀρθοπῇ, νὰ ἀνδρῶνται ἐν τῇ ἡττῇ,
νὰ ὑπεδουλοῖ πάλιν τὸν νικητὴν· ποσάκις δὲν
κατόρθωσε τοῦτο κατὰ τὸν μακρὸν αὐτοῦ βίον;
ἐνίκησεν ἄλλους ἰσχυροτέρους, ἔχοντας ἰσχυρο-
τέρους συνδέσμους, ἰσχυροτέραν συνεκτικότητα
καὶ δὲν θὰ νίκησεν τὸν ἀγαλίστον αὐτὸν βάρ-
βαρον, δι' τίποτε δὲν οὐδεὶς, τίποτε δὲν συγ-
κρατεῖ; ὁ ἐπιδριμύς αὐτὸς δὲν εἶνε τίποτε
ἄλλο παρὰ μία παρὶτικὴ θύελλα, μία σφοδρά,
ἀλλὰ ὀλιγοχρόνιος ἀνεμοζάλη· ἔπειτα τὰ μέρη,
ἅτινα κατεῖχεν, ἡ εὐρεῖα ἐπικράτεια, ἡ ἀπε-
τέλει ὁ Ἕλληνας, εἶχε τὴν ἀρχὴν τῆς ἀναμφι-
βόλου ἐκ τῆς θέας προνοίας· αὐτὴ τὰ ἐδῶρσεν
ἐλὰ αὐτὰ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν, αὐτὴ δὲ
αὐτὴ δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ νὰ κατέχωσιν αὐτὰ ἐπὶ
πολὺν χρόνον αἱ μακρινὰ τοῦ Τούρκου χεῖρες.
Τάχιστα θὰ ἐνισχύσῃ πάλιν αὐτὸν νὰ ἀνακτήσῃ
τὴν παλαιὰν του κτῆσιν.

Αἱ σκέψεις αὗται ἔφερον τὴν πρώτην παρη-
γορίαν, τὴν πρώτην ἐλπίδα, τὸ πρῶτον δεικνύ-
σιν τὴν παρηγορίαν ἐφ' ἣν φαῖδρον τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ, ἡσθάνθη ὁ μέσος ἀνακούφισεν καὶ στρε-
φόμενος πρὸς τὴν Προστάτην Παναγίαν, ὠλεῖ
θέλων νὰ παρηγορήτῃ καὶ ταύτην, ἐξέφρασε τὴν
παρηγορίαν αὐτοῦ.

Πάλε με χρόνους με καιρούς, πάλε δικά μας είνε.
Καὶ με τὴν παρηγορίαν αὐτὴν ἐσκυψε τὴν
κεφαλὴν καὶ περιέμενε τὴν κατάλληλον στιγμήν,
καθ' ἣν θὰ ἐξεπληροῦτο ἡ ἐλπίς του, τὸ μονα-
δικὸν ὄνειρόν του· ἐδούλευεν ἡσύχως καὶ μετὰ
θαυμασίας καρτερίας τὴν δεσπότην· κατὰ τὴν
δουλείαν αὐτοῦ ὑπεβάλλετο εἰς φρικωδέστατα
μαρτύρια, ἐν κρίνωμεν ἐκ τῶν σωζόμενων δη-
μοτικῶν ἡμῶν· ὁ Κατσαντώνης ἀποτεινόμενος
πρὸς τὸν Βελῆ Γκεκάν τοῦ λέγει:

Δὲν εἶν' ἐδῶ τὰ Γιάννια, δὲν εἶν' ἐδῶ ραγιάδες
γιὰ νὰ τοὺς φένης σὺν τραγίᾳ, δὲν εἶν' ἐδῶ κρυάγια.

Τὴν κατάπληξιν καὶ τὸν τρόμον τῶν κατα-
τυραννουμένων καὶ τὰ φρικώδη μαρτύρια τοῦ
τυράννου μαρτυροῦνται καὶ ἐξ ἄλλου ἔμ-
τας· Σὺν τί προῦρα ποὺ εἶδα ἐγὼ στοῦ Διάκου τὴν γυναῖκα,
πέντε Ἀρβανέες τὴν κρατοῦν καὶ τρεῖς τὴν τυραννοῦν-
ταῦτα γ' ὠρίζω ὁ ἄρματωδὲς Τόσκας ἐπρότει-
νεν εἰς τὰ παλληκάρια νὰ τὰ κόψῃ αὐτὸς μάλ-
λον παρὰ νὰ παραδίδου τοὺς τούρκους:

καὶ ἂν ᾄδῃς γιὰ τὸ κόψω, σὺν ἂν ᾄδῃς γιὰ τὸ παλοῦκι
ἐλάτε νὰ σὰς κόψω ἐγὼ καὶ νὰ σὰς παλουκώσω.

σαφὴ εἰκόνα τῶν φρικωδῶν βασάνων ἀπαντᾷ κα-
νεῖς καὶ εἰς τὴν περιγραφήν τῶν μαρτυρίων τοῦ
Παπᾶ Δημήτρη, ἣν ἐφιλοτέλεσεν ἡ γραφὴς
τοῦ Πουκεβίλλ.

Καὶ ὅμως με δὶα αὐτὰ τὰ μαρτύρια, τὰ ὁ-
ποῖα καὶ νὰ τὰ φαντάζῃται μόνον κανεῖς τρέμῃ
καὶ φρικᾷ, ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ ἐπέμεινε ἐγκαρ-
τερούσα· ὅσο τινα εἶχεν κυρίως ὁ τυράννος νὰ
καταρρίψῃ, τὴν τιμὴν του καὶ τὴν θρησκείαν του
ἐλαμβάνων τὸ θρησκευτικὸν αἰσθημα ὡς ἐθνικὴν
πεποίθησιν· καὶ τὰ δύο ὅμως αὐτὰ ἡ Ἑλληνικὴ
φυλὴ τὰ διετήρει μετὰ καρτερίας ἢ ὑμφοβί-
λων ἂν ᾔνυθῃ καὶ νὰ τὴν φαντασθῇ καὶ ἄλλος
λαός:

Κάλλιο νὰ ἰδῶ τὸ αἷμά μου τὴν γῆν νὰ κοκκινήσῃ
παρὰ νὰ ἰδῶ τὰ μάτια μου τοῦρκος νὰ τὰ φιλήσῃ.

Τὴν καρτερίαν ὅμως αὐτὴν τὴν θαυμασίαν, δὲν
δύναμαι νὰ τὴν ἐννεώσω, ἐὰν δὲν παραδεχθῶ ὅτι
κάποια δύναμις ἰσχυρά, δύναμις διεσκορπισμένη
εἰς τὰς ψυχὰς ὀλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου
ἐνεψύχῃ καὶ ἐνεθάρρυνε γενναίως τοὺτον· καὶ
ἡ δύναμις αὕτη ἦτο ἡ πεποίθησις, ἣν εἶχε σχη-
ματίσει, ἥτο ἡ ἐλπίς, ἣν τὴν ἐδῶρσεν ἡ πρώτη
κατάπληξις, ἥτο τὸ ὄνειρον, τὸ ὅποιον ἐσθῆριζεν
ἐπὶ τῇ ἰσχύος τῆς φυλῆς καὶ ἐπὶ τῶν θεοδότην
δικαίῳ του· ἀλλ' ἐξηπληρώθη τὸ ὄνειρον τοῦ-
το; πολλοὶ γὰρ καὶ δεῖ· μικρὸν μόνον μέρος ἦν
νῆθῃ νὰ ἀνακτήσῃ τὴν ἐλευθερίαν του καὶ τὰ
δικαίῳ του, τὸ δὲ πλεῖστον σπαρταρεῖ ἀκόμη
εἰς τοὺς ὄνυχας τοῦ τυράννου· ἀλλὰ ἡ πεποίθη-
σις αὕτη καὶ τοῦ δουλεύοντος ἐστὶ καὶ τοῦ ἐλευθε-
ρου Ἑλληνισμοῦ φαίνεται ἐκλονίσθη· οὐδεὶς μετὰ
πεποίθησιν πιστεύει σήμερον εἰ.

Πάλε με χρόνους με καιρούς, πάλε δικά μας είνε.
ἀλλὰ τοῦναντίον ἑκαστος ἐξ ἡμῶν ἐντρέπεται
νὰ προσφέρῃ τὸν σωτήριον τοῦτον στίχον, δι'
ἄλλοτε εἰ πρόγονοι ἡμῶν εἶχον ὡς ἀφῆτην
τῆς μεγάλης ἐκείνης ἀντοχής, ἣν ἔδειξαν εἰς τὰς
κρίσιμωτάτας ἡμέρας.

Τὰ αἷτια τὰ παραγαγόντα τὴν ἀποσυνθεσιν
τοῦ χυροῦ ἐκείνου ὀνεῖρου δὲν εἶμαι ἐγὼ βε-
βαίως εἰς θέσιν νὰ ἀνασκαλίω· τοῦτο εἶνε ἐρ-
γον βαρύνοντος ἱστορικοῦ· ἐγὼ ἀρκούμαι μόνον
υποδεικνύων τὴν ἐκ ταύτης μεγάλην ζημίαν καὶ
οἰοῖται τὴν ἀπώλειαν τῶν προαιώνων ἡμῶν δι-
καιωμάτων, καθ' ἣν μάλιστα ἐποχῇ πλεῖστον
ἔσται ἀντεδίκηται ἐξ ἑνὸς τῶν ἡμετέρων πόων,
καθ' ὃν ἔδουατοῦμεν νὰ ἀντεπεσθῶμεν, διότι
ἐμεῖθα ἐκνευρισμένοι καὶ ἐκπεφυλισμένοι· δὲν
ἔχουμεν οὔτε δύναμιν οὔτε θένος· ἀλλοὶ νὰ διεκ-
δικῶμεν τὰ δικαιώματά των ἦσαν ἐκεῖνοι, οἱ ὁ-
ποῖοι χάριν αὐτῶν μετὰ προθυμίας ἠσπάζοντο
καὶ ἐνηγκαλίζοντο τὸν ἐπίστονον βίον· ἐκεῖνοι εἰ
ὅποιοι εὐχρίστες ἐξήτουν:

νὰ κατοικήσουσιν στὰ βουνὰ καὶ τὰς ψηλὰς ραχοῦλες
νέχουν τοὺς λόγγους συρταρεῖς μετὰ τὰ θηρία κοινῶν
νέχουν τὸν οὐρανὸν σκεπτὴ τοὺς βράχους γιὰ κρεβάτι
ἀς ἐρωτήσῃ ἑκαστος τὸν ἑαυτὸν καὶ ἀς εἴπῃ ἂν
ζηλευῇ τὸν βίον τοῦτον χάριν τῶν ἐθνικῶν πόων
καὶ ἀς ἐξετάσῃ ἑκαστος καὶ ἀς εἴπῃ ἂν ᾔδῃ
τὴν σήμερον Ἑλλήνα μαλόνοντα μετὰ τὴν μητέρα
του καὶ λέγοντα πρὸς αὐτήν:

μᾶνα σοῦ λέγω δὲν μπορῶ τοὺς Τούρκους νὰ δουλεύω
δὲν ἡμπορῶ, δὲν δύναμαι, ἐμάλλαξεν ἡ καρδιά μου.
ἐξ ἄλλου πάλιν πρὸς τὴν μήτηρ ἡκούσθη σήμερον νὰ
οἶδῃ τοιαύτην κατὰ πρὸς τὰ τέκνα τῆς:

κατὰρα νέχετε παιδιὰ, τὰ σώματα μὴ λυθῶσιν.
ὅσῳ νὰ ζῆτε τὴν τορκίαν νὰ μὴν τὴν προσκυνάτε.

ἡ ποῖα μήτηρ σήμερον ἔχει τὰ αἰσθηματὰ τῆς
μᾶνας τοῦ Κίτσου, ἡ ὅποια μικρότατα ἐπιπλήτ-
τει αὐτὸν διὰ τὴν ἀπόλειαν τῶν πατριῶν ὄντων,
Κάλλιο Κίτσο νὰ χθονῶσιν, νέχανε τὸ κεφάλι
παρὰ νὰ χάσῃ τ' ἄρματα, τὰ πατριδοκομένα.

ἐν συντόμῳ· ἐκεῖνοι εἶχον τοιαύτα αἰσθηματὰ,
οἷσι εἶχον τὴν προεξημενὴν πεποίθησιν, εἶχον
ἐθνικὸν φρόνημα σαφὲς καὶ ὠριμένον, ἡμεῖς δὲ
δὲν ἔχομεν, τοιαύτα αἰσθηματὰ οἷσι δὲν ἔχομεν
τὴν πεποίθησιν ἐκείνην, δὲν ἔχομεν σφῆ καὶ
ὠρισμένην αἰσθὴσιν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος·
ἐκεῖνοι ἤζισαν, ἡδραγαθήσαν, ἐκίνησαν τὸν θαυ-
μασμόν καὶ τὴν ἐκπληξὴν τοῦ κόσμου ὅλου, ἡμεῖς
θὰ πεθαίνωμεν, ἀφ' οὗ πρῶτον ἐξακολουθοῦμεν νὰ
κινῶμεν τὴν εἰρηνείαν καὶ τὸν γέλωτα τοῦ κό-
σμου ὅλου μετὰ τὴν μικρότητά μας.

ΣΚΑΠΕΝΕΣ

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ

Κατὰ τηλεγράφου πρὸς τὴν ἀγγλικὴν
«Σμύλαιαν» τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτοῦ αὐ-
τῆς, ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις, ἥτις πρὸ μηνὸς
κατήγγισεν τὸ ἐν Ἰωαννίνοις προξενεῖον τῆς
μεταβέβασα αὐτὸ αἰφνιδίως εἰς τὰ Σκόπια τῆς
ἀνω Μακεδονίας, ἠρώδεσεν νὰ εἰσάκουσθαι τῆς
θερμῆς οἰτήσεως τῶν Ἡπειρωτῶν, ζημιουμένων
μεγάλως ἐκ τῆς ἀπροσδοκῆτος ταύτης καταρ-
γῆσεως, καὶ νὰ συστήσῃ ἐν τῇ ἑλληνικῇ ταύτῃ
πρωτεύουσιν αὐτῶν πολιτικὸν πρακτορεῖον, ὅ-

ποδεέστερον μὲν τοῦ προξενείου κατὰ τὴν δύνα-
μιν καὶ τὸν διπλωματικὸν ὄγκον, ἀλλ' ἱκανὸν
ἀναμφιδόλως νὰ διατηρήσῃ τὸς πολυτίμους καὶ
φιλοχρίστους ποραδόσεις τῆς Γαλλίας ἐν τῇ κα-
ταδυναστευμένῃ Ἡπείρῳ. Ὁ αὐτὸς τῶν Ἡ-
πειρωτῶν αἰτηκούσθη καὶ ἐξηπληρώθη ἄνευ ἀνα-
βολῆς κατὰ θερμὰς συστάσεις τοῦ πῶτος ἐν Ἰω-
αννίνοις Γάλλου προξένου, ὃς δ' εὐγνωμοσύνην
αὐτῶν ἀνεκρύβη δημοσίᾳ καὶ διαπύρως ὑπὸ
τοῦ εἰρημένου ἀνταποκριτοῦ τῆς ἀγγλικῆς ἐν
Λονδίνῳ ἐφημερίδος, ὅστις ὁμολογεῖ συγχρόνως
τὴν κοινὴν λύπην καὶ ἀπορίαν τῶν ἐν Ἡπείρῳ
ὅτι ἐκ τῶν μεγάλων Δυνάμεων μόνῃ ἡ Ἀγ-
γλία ἀπὸ πλείστον ᾄδῃ τῶν ἐγκαταλείπει τὸ
ἀκμάζον ποτὲ ἐν Ἰωαννίνοις προξενεῖόν τῆς
σχολεῖται καὶ ἐργον παντὸς πράκτορος καὶ ἀν-
τιπροσώπου τῆς.

Ἀλθὼς εὐαρεστος εἶνε ἡ εὐχὴς ἡ μεταδό-
μένη περὶ τοῦ πρακτορείου ἐν Ἰωαννίνοις, ὅπερ
δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ταχέως θὰ προσῃθῇ καὶ
πάλιν εἰς προξενεῖον ὡς καὶ μέχρι τοῦδε. Ἡ ἀ-
πόφασις τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως, ὅπως λῶθῃ
ἀμέσως ὑπ' ὅσιν τὰ ἐγγεβέντα ἐκ μέρους τῶν
Ἡπειρωτῶν παράφρασις περὶ καταργήσεως προ-
ξενείου ἰδρυμένου καὶ προσφερόντος μεγίστης ὑ-
πηρεσίας εἰς τὸν χριστιανικὸν πληθυσμὸν ἀπὸ
τῆς πρὸ τοῦ Ἀλῆ ἐπερχομένης, ἐπισφύρει ὁμολογώ-
μενός, ὡς καὶ ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς Σμύλαιας εὐ-
γλωττῶς ὁμολογεῖ, τὴν ἄκραν εὐγνωμοσύνην
τῶν ἐν Ἡπείρῳ κατοίκων, οἵτινες εἰς δεξιὰς
περιστάσεις εὖρον πρόθυμον συγγέρον τὸ προ-
ξενεῖον τοῦτο καὶ δι' αὐτοῦ πολλὰς εἰς καὶ διὰ
τῶν ἄλλων, ἐξέθληται ὅπου δεῖ τὰ δεικνύον-
τάτων. Ἐὰν ἡ παντελής καταργήσις αὐ-
τοῦ ἐπαρκαλοποιεῖτο τὸ Ἡπειρωτικὸν στοι-
χεῖον ἐσπερίοι ἐνὸς τῶν προστατῶν καὶ συνη-
γῶρων. Εὐαρεστεῖ δὲ περισσότερο καὶ καθιστᾷ
τὴν θέσιν τοῦ πρακτορείου καὶ πάλιν ἀγαπῇ
τὸ διορισμὸς ὡς διεκινῶν αὐτοῦ τὸν ἐκπληροῦν
κ. Ἰω. Λάμπρα, ὅστις, ἄχρι τοῦδε, διακρίνῃ δι-
ερμηνεύς τοῦ προξενείου ὑπῆρξε κυρίως ἡ ὁρῶσα
ψυχὴ αὐτοῦ καὶ τὸ ὄργανον ὅπερ ἐκίνει τὸν μη-
χανισμόν του. Τὰς ὑπηρεσίας ἀς κ. Λάμπρας
προσέφερεν εἰς τὸ προξενεῖον ἀνωμολόγησαν ἦν
οἱ κατὰ καιροὺς γάλλοι πρόξενοι· ἐπιβήθειαι
δὲ τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων δύναται νὰ θεωρηθῇ
ἡ ἐμπιστοσύνη δι' ἧς περιέβαλεν αὐτὸν ἡ γαλ-
λικὴ κυβέρνησις ἀναθέσασα ἐφεξῆς εἰς αὐτὸν καὶ
μόνον τὴν διεκινῶσιν τοῦ πρακτορείου· ἀλλὰ καὶ
εἰ κάτοικοι τῆς Ἡπείρου καὶ εἰ ὑπὲρ αὐτῆς ἀ-
σχολούμενοι ἀνωμολογοῦσιν ὡσαύτως ὅτι πολλὰς
ὑπὲρ τῶν συμπεριόντων τοῦ ποῦ προξένου
ἀπηρεσίας καὶ διὰ τῶν πρὸς τὴν διοίκησιν φιλι-
κῶν σχέσεων του καὶ διὰ τῶν, ἄλλων αὐτοῦ
φροντίδων, διὰ τοῦτο ἡμεῖς, ἐπὶ τῇ εὐκαρίᾳ
ταύτῃ, γινόμεθα διερμηνεῖς τῆς ἐκδηλώσεως τῶν
αἰσθημάτων ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης πρὸς τὸν κ.
Λάμπρα τὸσον τῶν ἡμετέρων ὅσον καὶ ἀπάντων
τῶν Ἡπειρωτῶν καὶ εὐχόμεθα ὅπως μετὰ τῆς
αὐτῆς πάντοτε θερμῆς καὶ ζήλου ἐνασχοληταί
τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ἔχων ὑπ' ὅσιν ἐπὶ ἀμέλειαν
ἔσται πρὸς αὐτὸν ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν κατοίκων.

Ὁ ἐν Βιέννῃ ἀνταποκριτὴς τῶν «Ἡμε-
ρῶν Νέων» τηλεγραφεῖ ὅτι μεταξὺ τῶν δι-
πλωματικῶν κύκλων τῆς αὐστριακῆς πρωτεύου-
σης ἀποδίδεται μεγάλῃ πίστις εἰς τὴν φήμην,
ὅτι ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος τῆς Σερβίας ἐπιθυ-
μεῖ νὰ πωλήσῃ τὸν θρόνον του διὰ σημαντικὴν
χρηματικὴν ποσόν, τὸ ὅποιον ἐλπίζει ὅτι θὰ
ἐγγυηθῇ ἡ Ρωσσία ἐὰν οὗτος συναισθῇ νὰ ὁ-
ρίσῃ διαδοχὸν του προστατευόμενον πρίγκηπα
ὑπὸ τῆς Ρωσσίας. Πιστεύεται, ὅτι ἡ βασίλισσα
Δράγα ἐνέπνευσε τὴν ἰδέαν ταύτην εἰς τὸν βα-
σιλέα. Λέγεται, ὅτι ἀπεγοητευθὴς αὕτη νὰ εἴνε
βασίλισσα ἄνευ τῶν ἀναγκαζομένων χρημάτων
διὰ νὰ διατηρῇ τὴν θέσιν πραγματικῆς βασίλισ-
σης. Ἐνεκα τοῦτου εἶνε πρόθυμος ν' ἀνταλ-
λαξθῇ τὸ μάταιον μεγαλεῖον τῆς ὑψηλῆς θέ-
σεως μετὰ χρήματα, τὰ ὅποια νὰ διαθέσῃ κατὰ
τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ εἴνε βεβαία περὶ τῶν
εὐτυχῶν γηρατειῶν τῆς. Ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ
ἰδίου ἀγγλικοῦ φύλλον προσθέτει, ὅτι λέγεται,
ὅτι διεξάγονται διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς

Ρωσσίας, ὅπως ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος παραι-
τῇ τὸν σερβικὸν θρόνον καὶ ὀρίσῃ ὡς διαδοχὸν
τοῦ τὸν πρίγκηπα Γεώργιον, υἱὸν τοῦ πρίγκη-
πος Πέτρου Καραγεωργεβίτς, ὅστις ἐξεπαιδεύθη
εἰς τὴν Πετρούπολιν.

Ἡ «Ἡμερησία» τοῦ Βερολίνου δημο-
σιεύει ἀνταποκρίσιν ἐξ Ἀθηνῶν περὶ τῶν ἐκο-
νομικῶν τῆς Ἑλλάδος. Παρὰ τὴν ἐπελθούσαν
διευθετήσιν τὸ ἐκονομικὸν τῆς Ἑλλάδος, γράφει
τὸ βερολινεῖον φύλλον, ἐξακολουθοῦν εὐρισκόμενα
ἐπὶ ἐπισφαλούς ἐδόφους. Οἱ γνωρίζοντες κατὰ
βάθος τὴν χώραν, πειθονται ἀδιστακτικῶς ὅτι τὰ
ἐσοδα τοῦ Κράτους ἔφθασαν εἰς τὸ ἀνύστατον
καὶ ἐκδηλοῦνται μικρὰ κρείσσιν θὰ ἐπιφέρῃ ἐλάττω-
σιν αὐτῶν. Τινὲς τῶν ψηφισθέντων φορολογικῶν
νόμων, πρόκειται νὰ καταργηθῶν καὶ οὐδεμία
σκέψις κἂν γίνεται περὶ ἐπιβλήσεως ἐτέρων. Ἀφ'
ἐτέρου ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ λήξαντος ἔτους θὰ
παρουσιάσῃ ἑλλειμμα καὶ προβλέπεται καὶ ἔλ-
λειμμα διὰ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐρχομένου
ἔτους, διότι ὁ πρῶτος τῆς συντάξεως αὐτοῦ ἐγέ-
νετο ὑπὸ τὸ αὐτὸ αἰσιόδοξον πνεῦμα καὶ ἄνευ
εἰδικῆς μελέτης τῶν συνθηκῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας
ἐκτελεσθῇ εἰς διαφόροις πόροι τοῦ κράτους. Διὰ
τὰ μικρὰ ἑλλείμματα ὑπάρχει εὐτυχῶς μικρὸν
περίσσευμα τοῦ δανείου τοῦ 1898 τοῦ ἡγγυ-
μένου ὑπὸ τῶν Δυνάμεων, ἀλλ' ὅταν ἐξαντληθῇ
καὶ τὸ ἀπόθεμα τοῦτο τί μέλλει νὰ γείνη; Συμμε-
μολῶντες ἐτέρου δανείου ρητῶς ἀπαγορεύει-
ται αἱ τῆς συμβάσεως τοῦ Ἑλέγχου. Πάντα
ταῦτα τὰ γνωρίζουν, ἀλλὰ δὲν τὰ συναισθάνου-
νται οἱ Ἕλληνες κυβερνήται. Ἐὰν ἡ ἐλευθερία
τῆς συντάξεως τοῦ προϋπολογισμοῦ ἦτο συνε-
τημένη ὀλίγον, θ' ἀπέβαινε πολὺ ἐπιφωρὴς ἡ
ζήτησις ἐπέμβασιν εἰς περιστολὴν τῶν δαπανῶν,
τὰς ὁποίας ἐπιβάλλει ἡ ἡ ὑπερέταξιν δύναμις
ὁ διορισμὸς ὡς διεκινῶν αὐτοῦ τὸν ἐκπληροῦν
κ. Ἰω. Λάμπρα, ὅστις, ἄχρι τοῦδε, διακρίνῃ δι-
ερμηνεύς τοῦ προξενείου ὑπῆρξε κυρίως ἡ ὁρῶσα
ψυχὴ αὐτοῦ καὶ τὸ ὄργανον ὅπερ ἐκίνει τὸν μη-
χανισμόν του. Τὰς ὑπηρεσίας ἀς κ. Λάμπρας
προσέφερεν εἰς τὸ προξενεῖον ἀνωμολόγησαν ἦν
οἱ κατὰ καιροὺς γάλλοι πρόξενοι· ἐπιβήθειαι
δὲ τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων δύναται νὰ θεωρηθῇ
ἡ ἐμπιστοσύνη δι' ἧς περιέβαλεν αὐτὸν ἡ γαλ-
λικὴ κυβέρνησις ἀναθέσασα ἐφεξῆς εἰς αὐτὸν καὶ
μόνον τὴν διεκινῶσιν τοῦ πρακτορείου· ἀλλὰ καὶ
εἰ κάτοικοι τῆς Ἡπείρου καὶ εἰ ὑπὲρ αὐτῆς ἀ-
σχολούμενοι ἀνωμολογοῦσιν ὡσαύτως ὅτι πολλὰς
ὑπὲρ τῶν συμπεριόντων τοῦ ποῦ προξένου
ἀπηρεσίας καὶ διὰ τῶν πρὸς τὴν διοίκησιν φιλι-
κῶν σχέσεων του καὶ διὰ τῶν, ἄλλων αὐτοῦ
φροντίδων, διὰ τοῦτο ἡμεῖς, ἐπὶ τῇ εὐκαρίᾳ
ταύτῃ, γινόμεθα διερμηνεῖς τῆς ἐκδηλώσεως τῶν
αἰσθημάτων ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης πρὸς τὸν κ.
Λάμπρα τὸσον τῶν ἡμετέρων ὅσον καὶ ἀπάντων
τῶν Ἡπειρωτῶν καὶ εὐχόμεθα ὅπως μετὰ τῆς
αὐτῆς πάντοτε θερμῆς καὶ ζήλου ἐνασχοληταί
τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ἔχων ὑπ' ὅσιν ἐπὶ ἀμέλειαν
ἔσται πρὸς αὐτὸν ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν κατοίκων.

Οἰκονομικὸν ναυάγιον καὶ χρεωκοπία ἀ-
πειλεῖ τὰ βαλκανικὰ κράτη. Ἡ Βουλγαρία εὐ-
ρίσκειται εἰς τὰ πρόθυρα, κατὰ τὰς εἰδήσεις τὰς
διαδίδεσθαι ἀπὸ τοῦ θέρους εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς
φύλλας. Ἡ Σερβία ἀπέτυχεν εἰς τὰς ἐνεργείας
αὐτῆς πρὸς συνολογισμὸν δανείου πρὸς τὸν
μόνον τῆς ἀπαλλαγῆς παλαιῶν δανείων, συνο-
μολογηθέντων εἰς περιστάσεις δυσχερεῖς καὶ ὑπὸ
κακὰς συνθήκας. Τὰ δάνεια ταῦτα βαρύνουσιν
ἐπεμεινόμενους τὸν σερβικὸν προϋπολογισμὸν καὶ
καθιστῶσι προβληματικὴν τὴν περαιτέρω ἐξυπη-
ρέτησιν τῶν δανείων ἐκ τῶν τακτικῶν ἐσόδων
τοῦ προϋπολογισμοῦ. Καὶ εἶνε μέγα καὶ ἐπιφω-
ρὴς τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα δι' ὅλα τὰ βαλ-
κανικὰ κράτη, τὰ ἐξαντλούμενα ἐκ τῶν μεγάλων
δαπανῶν τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας καὶ
ἐκ τῶν χρεῶν, τὰ ὅποια διὰ τὰς ἀνάγκας ταύ-
τας ἠναγκάσθησαν νὰ συνάψουν εἰς περιστά-
σεις, αἱ ὁποῖαι ἀπέβησαν πρὸς μέγα ὄφελος τῶν
ζέων κεφαλαιούχων τοῦλάχιστον μέχρι τῆς ἐ-
κρήψεως τῆς χρεωκοπίας καὶ τοῦ συμβιβασμοῦ.

Κατ' ἐπισήμους πληροφορίες πρὸς τὸ ὑπερ-
γεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐκ Κων)πόλεως, τῇ ἐνε-
ργείᾳ τῆς αὐτοῦ ἡμετέρας Προσβείας, ἡ Πύλη
κατεπεῖσθη ὅπως ὅσοι ἱκανοποιήσιν λύσιν εἰς
τὸν ἐκπληροῦν τῶν διαβάσεων εἰς τὴν μεθόριον
τὸ ζήτημα τῶν ἀπορρᾶ τοὺς καλλιέργητας τοὺς
γεωμῆτες, ὅσον ἀπορρᾶ τοὺς καλλιέργητας τοὺς
κεκτημένους κτήματα τὰ ὁποῖα συμπεριελήθη-
σαν εἰς τὴν τουρκικὴν ἐπικράτειαν μετὰ τὴν
διαρρυθμίσιν τῆς μεθορίου γραμμῆς διὰ τῆς ὑ-
πογραφῆς προκαταρκτικῆς συνθήκης τῆς εἰρή-
νης. Οἱ καλλιέργηται οὗτοι θὰ δύναται εἰς τὸ
μέλλον νὰ μεταβιβάσιν εἰς τὰ κτήματά των
πρὸς καλλιέργειαν ἐλευθέρως, ἐφωδιαζόμενοι ὑπὸ
τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν μετὰ ἐν διαθετήριον, ἔχον
ἰσὺν ἐξόμνητον, μὴ ὑποκείμενον δὲ εἰς τέλος τι.
Ἡ ὁθωμανικὴ κυβέρνησις ἔδωκε τ

της αντιπολιτεύσεως. Χθές ἀφ' ἤχθησαν οἱ βουλευταὶ κ. κ. Ραδινός, Πικπαθινάσιου καὶ Πεταλᾶς, ἀναμένοντες 15 βουλευταὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τῶν. Αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς ἀρχοῦνται ὀριστικῶς τὴν προσεχῇ Δευτέραν. Ἡ ἐπανάληψις τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς θὰ ἔχει μέγα τὸ ἐνδιαφέρον, ὡς ἐκ τῆς πολεμικῆς στάσεως, ἣν θὰ τηρήσωσιν ἀπέ-αντι τῆς Κυβερνήσεως ὁ κ. Δηλιγιάννης καὶ οἱ ὀπαδοὶ του. Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἀπὸ τοῦδε ἔχει καταστρώσει τὸ σχέδιον τῆς πολεμικῆς ταύτης, ἔχει δὲ σκοπὸν νὰ υποβάλῃ ἀναριθμητοὺς ἐπερωτήσεις ἐπὶ διαφορῶν ζητημάτων, ἀφορώ-ων τὴν τε προκάτοχον καὶ τὴν παρούσαν Κυβέρνησιν. — Εἰς τ' Ἀνάκτορα παρετέθη προχθὲς τὴν ἐσπέραν γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ ναυάρχου τοῦ ἐν Πειραιεὶ ὁμοῦντος ἀμερικανικοῦ στόλου. Τὸ γεῦμα διήρκεσεν ἀπὸ τῆς 7 1/2 μέχρι τῆς 9 μ. μ. ὥρας. Παρεκάθησαν δ' εἰς αὐτὸ ὁ Ἀμερικανὸς ναύαρχος κ. Κρόμβελ μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀμερικῆς κ. Φράνσις μετὰ τῆς οἰκογενείας του, τὸ ἀνώτερον προσωπικὸν τῆς Πρεσβείας, ὁ ἀυλάρχος τῶν Ἀνακτόρων. — Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν δι' ἐγγράφου του διέταξε τὸν ἐπιθεωρητὴν τοῦ στόλου κ. Θεοχάρην, ἀρχιφροντιστὴν, νὰ ἐνεργήσῃ γενικὴν ἐξέλεξιν τῆς διαχειρίσεως τῶν ταμείων τῶν διαφορῶν πολεμικῶν πλοίων, τῶν ἐν Πειραιεὶ, ἐν Ναυσταθμῷ ἢ ἐν ἄλλοις λιμέσιν ὁμοῦντων. — Τὸ νομοσχέδιον περὶ τῆς συστάσεως τοῦ ὁγδοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ τοῦ Ἐμπορίου συνταχθέν ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς ἐγγραφεῖ εἰς τὸ καθρὸν, ὁ τμηματάρχης κ. Βαμπᾶς μεταβῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἐνεχείρισεν αὐτὸ εἰς τὸν πρωθυπουργόν κ. Ζιζμην. Ἐν τῷ ὁγδῷ ὑπουργεῖῳ συμπεριλαμβάνονται τὰ τμήματα τῆς Γεωργίας, τῆς Δημοσίας, Οἰκονομίας, τῆς Ἀγροτικῆς ἀστυνομίας, οὐχὶ δὲ καὶ τὸ τμήμα τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, ὅπερ θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο θὰ ὑποβληθῇ ἀμέσως μετὰ τὴν σύμβασιν τῶν κτημάτων Στεφάνοβιχ καὶ τὸν προϋπολογισμόν.

— Ὁ Πρωθυπουργὸς καὶ Πρόεδρος τῶν Ζιζμίων κληροδοτημάτων κ. Ἀλ. Ζιζμην δι' ἐγγράφου του διέταξε τὸν ἐν Βουκορεστῷ ἡμέτερον ἐπιτετραμμένον κ. Ἀργυρόπουλον, ὅπως ἀποστείλῃ ἀντίγραφον τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Ἰλφόβου, ἵνα ἐξ αὐτῆς δυνηθῇ νὰ κρίνῃ ποίαν τύχην μέλλει νὰ ἔχῃ ἡ σοβαρὰ αὕτη ὑπόθεσις. — Ἡ καταρτιθεῖσα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐπιτροπὴ, ἥτις θὰ μελετήτῃ τὸν τρόπον τῆς διανομῆς τῶν κτημάτων Στεφάνοβιχ θὰ συνέλθῃ εἰς πρώτην συνεδρίαν εὐθὺς ὡς ψηφισθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἡ σύμβασις ἢ ἀφορῶσα τὴν ἀγορὰν τῶν κτημάτων. Ἡ ἐπιτροπὴ θὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τῆς πολλὰς μελέτας, αἵτινες ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐγένοντο ὡς καὶ τὴν μακροσκελὴ ἐκθεσιν τοῦ ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς κ. Μουράτογλου, τὴν ὑποβληθεῖσαν πρὸ ἐτῶν. Ἐν τῇ ἐκθέσει του ταύτῃ ὁ κ. Μουράτογλος, ὁστις σημειωτέον διέμενεν ἐν Θεσσαλίᾳ πολλὰ ἔτη, ἐμελέτησε δὲ ἐμβριθῶς τὸ Θεσσαλικὸν ἀγροτικὸν ζήτημα, ὑποδεικνύει ἴδιον τρόπον διανομῆς τῶν γαιῶν. — Τὸ καταρτισθὲν ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ὑποβληθεῖσιν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον περὶ τῶν νέων φυλακῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ ἰδρυθῶσι διὰ τοῦ κληροδοτήματος τοῦ ἀειμνήστου Συγγροῦ δὲν ὀρίζει τὰ μέρη εἰς τὰ ὁποῖα θὰ ἀνεγερθῶσιν αἱ φυλακαί. Προνοεῖ ὅμως περὶ τούτου δι' εἰδικῷ ἄρθρου, ἐπιτρέποντος τὸν διὰ Β. Διατάγματος προσδιορισμὸν τῶν μερῶν. — Συνήλθον εἰς τὸ Πανεπιστήμιον οἱ καθηγηταὶ τῆς Νομικῆς Σχολῆς, ὅπως ὑποδείξουν, ποῖα ἐξ αὐτῶν πρέπει ν' ἀναλάβουν προσωρινῶς τὴν διδασκαλίαν τῶν μαθημάτων, τῶν ὁποίων αἱ ἑδραὶ εἶνε κεναί. Κατόπιν γενεμένης ψηφοφορίας πρὸς ἐκλογὴν τῶν καθηγητῶν, οἱ ὁποῖοι θ' ἀναλάβουν τὴν προσωρινὴν διδασκαλίαν ὑπεδείχθη διὰ μὲν τὴν Πολιτικὴν δικονομίαν ὁ κ. Ἰωάννης Εὐταξίας διὰ δὲ τὸ Συνταγματικὸν Δίκαιον ὁ κ. Ἀγγελόπουλος, τούτου δὲ μὴ δεχθέντος ὁ κ. Γ. Στρέϊτ. Ἐν τοσούτῳ οἱ φιτηταὶ συνήλθον τὴν πρωτὴν εἰς τὴν αἵθουσαν

τῆς Νομικῆς καὶ συσχεθέντες ἀπεφάσισαν νὰ παρακαλέσωσιν τὸ ὑπουργεῖον διὰ τῆς Πρυτανείας, ὅπως πληρώσῃ τὰς ἑδρας δι' ὀριστικῶν καθηγητῶν καὶ ὅχι διὰ προσωρινῶν. — Κατ' αὐτάς, πιθανῶς ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος ὁ Ζωολογικὸς κήπος τοῦ Π. Φαλήρου θὰ ἀναπληρώσῃ τὸν ἀποθανόντα λέοντα διὰ δύο τοιούτων, οἵτινες θ' ἀγορασθῶσιν ἐν Ἀθήναις παρὰ τοῦ Οὐγγρου θηριοδασκτοῦ, ὅστις μάλιστα θ' ἀναδεχθῇ καὶ τὴν περιποίησιν τῶν ζῴων τοῦ κήπου. — Προχθὲς τὴν 2ην μ. μ. κατήλθον εἰς Πειραιᾶ ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Ζιζμην καὶ οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Ν. Τριανταφυλάκος καὶ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Νέγγης καὶ ἐπισκέφθησαν τὰ ἐκτελούμενα αὐτόθι ἔργα ὑπὸ τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς. — Ὁ διευθύνων τὸ παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν δασικὸν τμήμα ἐπιθεωρητῆς τῶν δασῶν κ. Σάμιος ἔλαβε τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσῃ προχθὲς ἐνώπιον τῆς Α. Ὑ. τῆς πρὶν κηρύσεως Σοφίας. Ἡ Α. Ὑ. ψηφίσθη ἀνεκώσεν εἰς τὸν κ. Σάμιον, ὅτι θὰ προεδρεύσῃ τῆς συγκροτηθεῖσας συνεδριάσεως τῆς «Φιλοδασικῆς Ἐνώσεως ἀλλὰ δὲν ὥρισεν ἐπὶ τὴν ἡμέραν τῆς συνεδριάσεως. Ἡ «Φιλοδασικὴ Ἐνωσις» ἀποστέλλει καθ' ἐκάστην διαφορὰν ποσότητας σπόρων δέδρων διὰ τὴν ἀναδάσωσιν τῆς χώρας εἰς τὰς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐπιτροπὰς, σχεδὸν δὲ ἐξήλθῃ ἡδη τὴν προμήθειαν, ἣν εἶχε κόμει ἐξ Εὐρώπης. — Ὁ τέως πρωθυπουργὸς κ. Θεοτόκης ἀνελθὼν εἰς τὰ Ἀνάκτορα ἐγένετο δεκτὸς παρὰ τῷ Βασιλεῖ, μεθ' οὗ ἐπὶ ὥραν συνωμίλησε περὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως. Ὁ κ. Θεοτόκης ἐπανέλαβε πρὸς τὴν Α. Μεγαλειότητα τὴν θέλησιν ὅτι θὰ κατιβάλλῃ πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς ὑποστήριξιν τῆς παρούσης Κυβερνήσεως. — Ὁ δασάρχης Ἀττικῆς κατελθὼν προχθὲς εἰς Πειραιᾶ προέβη εἰς τὴν κατάσχεσιν τοῦ 40,000 ὀκ. ξυλείας φορτίου τεσσάρων ἱστιοφόρων. Ἡ ξυλεία ὑλοτομήθη παρανόμως εἰς τὴν περιφέρειαν Κορίνθου, ἀποτελεῖται δὲ κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπὸ πεύκα χλωρά. — Αἱ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν γνωσθεῖσαι εἰδήσεις περὶ τῆς διαθήκης τοῦ ἐν Λονδίῳ ἀποθανόντος ὁμογενοῦς Βαλλιάνου ἀναφέρουν, ὅτι καταλείπεται δι' αὐτῆς κληροδοτήμα ἐκ 500,000 λιρῶν εἰς τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα τοῦ ἀποθανόντος, τὴν Κεφαλληνίαν. — Ὡς γνωστὸν, διὰ νόμου ψηφισθέντος πέρυσιν ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἐχορηγήθησαν ὑπ' αὐτῆς τρία ἑκατομμύρια δραχμῶν πρὸς τὴν Ἐταιρίαν τῶν σιδηροδρόμων Πελοποννήσου τμηματικῶς ἀνὰ ἑν ἑκατομμύριον κατ' ἔτος, λόγῳ ἀρωγῆς. Ἀρξάμενος ὅμως τοῦ ἔτους καθ' ὃ ἐπρεπε νὰ μετρηθῇ ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου τὸ δεύτερον ἑκατομμύριον, παρετηρήθη ὅτι ἡ Κυβέρνησις οὐδεμίαν διαθέσιν δεικνύει, ὅπως ἐκπληρώσῃ τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην, εἰ καὶ ἡ Ἐταιρία ἐπανειλημμένως ὑπέμνητε πρὸς αὐτὴν τὸ τοιοῦτον. Φαίνεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις διὰ λόγους οἰκονομίας θ' ἀναβάλῃ τὴν καταβολὴν τοῦ δευτέρου ἑκατομμυρίου. — Συνελθούσα ἡ ἐπὶ τῶν ἐορτῶν τῶν Ἀπόκρεων μικτὴ ἐπιτροπὴ, ἐκάνεισε λεπτομερεῖας τινὰς ὅσον ἀφορᾷ τὰς παρελάσεις κατὰ τὴν πρώτην καὶ δευτέραν Κυριακὴν. Οὕτω πάντα τὰ ἄρματα, οἱ ὅμοιοι μετρηφισμένων, τὰ ἐστολισμένα ποδήλατα καὶ πᾶς μετρηφισμένος θὰ συναθροισθῶν τὴν 1 1/2 μ. μ. ὥραν εἰς τὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου, ὅπου θὰ γείνη ἡ κατάταξις αὐτῶν κατὰ σειράν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς. Ὅλοι αἱ ἄμαξαι αἱ μὴ φέρουσιν μετρηφισμένους, θὰ λάβωσι θέσιν εἰς τὴν ὁδὸν Πατησίων καὶ θὰ ἀκολουθήσωσιν τὴν σειράν τῶν ἁρμάτων. — Διὰ διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου ἀνετέθη εἰς τὴν νομομαχανὴν κ. Ἀραβαντινὸν ὅπως προδῇ εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τῆς ἡμιτελοῦς γραμμῆς τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς-Συνόρων ἵνα ἐξετάσῃ τὴν κατάστασιν τοῦ ὕλικου, τὸ ὅποιον ὡς ἐκ τῆς πλημμελοῦς συντηρήσεως εὐρίσκεται εἰς ἀθλίαν κατάστασιν. Ὁ κ. Ἀραβαντινὸς ἀναχωρεῖ μεθ' ὅσον εἰς Λαμίας, ἵνα ἐκεῖθεν κάμῃ ἐναρξιν τῆς ἐπιθεωρήσεως τῆς γραμμῆς.

— Ἡ Ἐταιρία τῶν σιδηροδρόμων τῆς Βορειοδυτικῆς Ἑλλάδος πρόκειται νὰ υποβάλῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν προτάσεις διὰ τὴν κατασκευὴν

τῆς γραμμῆς Ἀγρινίου-Ἀρτης. Ἡ Ἐταιρία θὰ ζητήσῃ διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς γραμμῆς χιλιομετρικὴν ἐπιχορήγησιν κατὰ τὸ σύστημα Bareme. Ἡ κατασκευὴ τοῦ σιδηροδρόμου τούτου ἔχει πρὸ πολλοῦ μελετηθῇ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ ἐπέτειος τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων «Νεομάρτυρος Ἀγίου Γεωργίου» ἐτελέσθη χθὲς ἐν τῷ ναῷ τῆς Χρυσόσπηλαιωτίσσης μετὰ τῆς συνήθους πομπῆς τὴν λειτουργίαν ἐτέλεσεν ὁ Σεβ. Ἀγίας Σύρου κ. Μεθόδιος πρεσβ. τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὅστις καὶ τὸν προσήκοντα ἐξεφώνησε λόγον. Ὁ ναὸς ἦτο κατὰ μέρος ἡπειρωτῶν. Μεταξὺ δ' αὐτῶν διεκρίνοντο οἱ κ. κ. Ἰω. Δούμας, Στούπης, Μελλάς, Α. Ἀραβαντινός, Ν. Ζιζμην, Ν. Ράδος, Ἀθ. Μουτσόπουλος, Γεωρ. Δουρούτης, οἱ βουλευταὶ Ἀρτης κ. κ. Κ. Καραπάνος καὶ Κ. Κοτίκας, ὁ βουλευτὴς Καλαμπάκας κ. Αὐγ. Ἀβέρωφ καὶ πλείστοι ἄλλοι ἐκ τῶν ἐπιστῶν ἐν Ἀθήναις ἡπειρωτῶν. Παρίσταντο ὁ πρόεδρος τῆς ἐν Πειραιεὶ ἀδελφότητος κ. Κόκορας ὡσαύτως οἱ μαθηταὶ τῆς Ριζαρίου Σχολῆς καὶ ἡ μουσικὴ τοῦ Ὁρφανοτροφείου Χατζηκώστα. — Ἐνεκρίθη διὰ Β. Διατάγματος τὸ καταστατικὸν τῆς πρὸ τετραμηνίας συστάσεως «Φιλεκαπαιδευτικῆς Ἀδελφότητος Κρητσοῦνιστης», ἥ: Πρόεδρος τοῦχάνει ὁ κ. Ἰω. Παπαδόπουλος, Γραμματεὺς ὁ κ. Ἀριστ. Πατρίδης, ταμίας ὁ κ. Ἰω. Πατριδῆς καὶ Σύμβουλοι οἱ κ. κ. Θεοχ. Γ. Κκαϊδῆς, Βασ. Λέντζιος, Πιν. Πατρίδης καὶ Νικ. Τόλης. Ὡσαύτως δὲ σύμβουλος καὶ ἀντιπρόσωπος τῆς ἐν Αἰγίῳ περιφερίας ὁ κ. Πιντ. Ἀναγνωστόπουλος.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀρτης ὁ κ. Ἀπόστ. Χρ. Ζιζμην σπουδαστὴς τῆς φαρμακευτικῆς.

— Ἀνεχώρησε δι' Ἀρτὴν ἡ πτυχιούχος μῦα κ. Ἐλένη Ζιζμην πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός της.

— Ἀφίκετο ἐκ Καλαυρούων ὁ κ. Ἀποστόλος Δ. Βούλγαρης χρυσοκόος καὶ ἐκ Πατρῶν ὁ κ. Ἀθανάσιος Λάλας ράπτῃς.

— Ἀφίκετο ἐκ Πατρῶν ὁ κ. Ἰωάννης Κουκούλης ἔμπορος καὶ μεταβαίνει εἰς Βόλον.

— Παρακαλοῦνται διὰ τελευταίαν φορὰν οἱ συνδρομηταὶ ὅσοι καθυστεροῦσι τὴν συνδρομὴν των νὰ ἐμβάσωσι ταύτην ἄνευ ἄλλης παρακλήσεως ἢ προσκλήσεως, διότι ἐξηντήθη πλέον ἡ ὑπομὴν μας καὶ θὰ ἐπαναλάβωμεν τὴν παλαιὰν μέθοδον τῆς δημοσιεύσεως τῶν ὀνομάτων.

ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ἢ ὁ Ἕλληνα Βαίδεκερ.

Τέλειος ὁδηγὸς τῆς Ἑλλάδος ὥστε ἐρχόμενος τις εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ μὴ χάσῃ οὔτε εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἢ εἰς τὰς Πάτρας, ἢ τὴν Κέρκυραν, ἢ τὰς Ἀθήνας ἢ ὅπου ὅποτε τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ νὰ γνωρίζῃ αὐτὴν ἱστορικῶς, τοπογραφικῶς, γεωγραφικῶς, μετὰ τὰ μυστεῖα της, τὰ ἀρχαῖα καὶ νέα κτίριά της, τὰς τιμὰς τῶν ξενοδοχείων, σιδηροδρόμων, ὁμαζῶν κλπ., τὰ πάντα ἐν ἐνὶ λόγῳ.

Τιμᾶται χρυσόδετος 3 δραχμῶν διὰ τὸ ἐσωτερικὸν καὶ 5 φράγκων διὰ τὸ ἐξωτερικόν, καὶ ἀποστέλλεται παρ' ἡμῶν ἀσφαλῶς καὶ ἐπὶ συστάσει, μόλις λάβωμεν τὸ ἀντίτιμον.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ

ΤΩΝ ΜΑΚ ΔΟΥΔΑ ΚΑΙ ΒΑΡΒΟΥΡ

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς.

ΤΡΙΤΗΝ, μετὰ μεσημβρίαν. Σέριφον, Σίφον, Μήλον, Χανιά, Ρεθυμνον καὶ Ἡράκλειον.

ΠΕΜΠΤΗΝ, 8 μ. μ. Κόρινθον, Δουτράκιον, Ἰτέαν, Γαλαξείδιον, Αἴγιον, Πάτρας, Ἰθάκην, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Σαλαῶραν, Βόνιτσαν, Κόρινθον καὶ Κερκίραν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ, 7 μ. μ. Χαλκίδα, Βόλον, καὶ Θεσσαλονικὴν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, μεσημβρίαν. Δαρδανέλλια, Κωνσταντινούπολιν, Πύργον καὶ Βάραν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 8 μ. μ. Δίστομον, Ἰτέαν, Γαλαξείδιον, Βρετανίτσαν (προσπερικῶς), Ναύπακτον, Πάτρας, Σάμην, Ἀγίαν Εὐθυμίαν, Φισκάρδον, Βεσιλικὴν, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Σαλαῶραν, Πάργαν, Σαγιάδαν καὶ Κέρκυραν.

Πρακτορεῖα ἐν Ἀθήναις, ὁδὸς Ἀθηνᾶς, ἀριθ. 110, ἀκριβῶς ἀπέναντι τοῦ ἐν τῇ πλατείᾳ Ὀμονοίας σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ Πειραιῶς-Ἀθηνῶν.

Ἐν Πειραιεὶ δὲ πλησίον καφενεῖον Τζελέπη καὶ παραπλεύρως τοῦ πρακτορείου Ἰταλικῆς ἀτμοπλοίας Φλώριο Ρουμπατίνο. Τὰ πρακτορεῖα Ἀθηνῶν Πειραιῶς συνδέονται διὰ τηλεφώνου.